

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/26600 en 08/26602 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 15 augustus 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juli 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 augustus 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

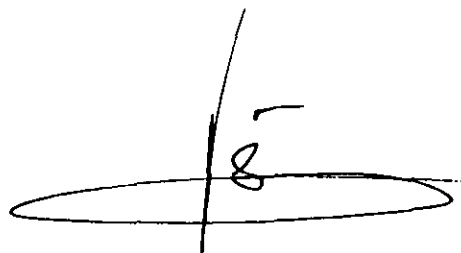
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 oktober 2008

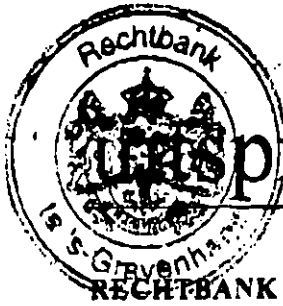
314-574.

Verzonden: 28 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGESector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 08 / 26602 (vovo)
Awb 08 / 26600 (beroep)**uitspraak van de voorzieningenrechter**

inzake

geboren op
burger van Rusland,
IND dossiernummer 0606.15.0031,
verzoekster,
gemachtigde: mr. M. Berg, advocaat te Amsterdam;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. R.A. Visser, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 17 juli 2008 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiël ingediend. Bij besluit van 23 juli 2008 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 23 juli 2008 is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening. Dit beroepschrift is aangevuld bij schrijven van 5 augustus 2008.

Het verzoek is ter zitting van 8 augustus 2008 behandeld, tezamen met de verzoeken van de moeder en zuster van verzoekster (08/26596 en 08/26599). Verzoekster is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. In de zaken 08/26596 en 08/26599 wordt afzonderlijk uitspraak gedaan.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

Zaaknummer: Awb 08 / 26602 en Awb 08 / 26600

blad 2

De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoekster in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van verzoeksters herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 15 juni 2006. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van verweerder van 13 december 2006 door deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, bij uitspraak van 18 oktober 2007, bevestigd bij uitspraak van 7 december 2007 van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna ABRs).

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nova hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45 en ABRs 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nova moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing kan afdoen.

Gelet hierop staat in deze procedure uitsluitend ter beoordeling of verzoekster nova in de zin van artikel 4:6 Awb aan haar aanvraag ten grondslag heeft gelegd.

Verzoekster heeft aan de herhaalde aanvraag de volgende stukken ten grondslag gelegd.

1. een brief van 12 maart 2008, met vertaling.
2. een document met foto's van de Russische Nationale Eenheid (RNE).
3. een document met foto en een symbool van de Russische Nationale Eenheid (RNE).
4. dagvaarding met oproep voor 2 juni 2006, met vertaling.
5. een uitreisverbod van 20 mei 2006 met vertaling.
6. een aantal uitgeprinte pagina's van een Russische website, zonder vertaling.
7. een verklaring over bekering tot de islam.
8. brief van het RIAGG van 12 december 2007.

Zaaknummer: Awb 08 / 26602 en Awb 08 / 26600

blad 3

9. intakerapport van 6 december 2007 van Jonx/Lentis.
10. ontslagbrief van 23 maart 2008 van medisch centrum Meander.

Verzoekster heeft daarbij aangegeven dat zij is verloofd met een Afghaanse man en dat zij is bekeerd tot de islam. Bovendien is zij geen maagd meer. Verzoekster vreest nu dat haar, bij terugkeer in het land van herkomst, iets wordt aangedaan door haar opa en haar broers.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat geen sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 Awb.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Met betrekking tot document 1 is de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel dat geen sprake is van een novum in de zin van artikel 4:6 Awb. Weliswaar is het document een nieuw gegeven, echter door verweerder is terecht, met verwijzing naar een tweetal uitspraken van de ABRS (ABRS 200105882/1 en 200600921/1) aangegeven dat geen sprake is van een origineel document maar van een gefaxt stuk. In een dergelijk geval is verificatie of beoordeling van de authenticiteit van het document niet mogelijk waardoor in beginsel wordt aangenomen dat geen sprake is van een novum. Bovendien is naar het oordeel van de voorzieningenrechter uit de inhoud van de brief, welke zou zijn achtergelaten op een adres waar verzoekster reeds twee jaar niet meer woonachtig is, niet een zodanige bijzondere omstandigheid af te leiden dat verweerder in dit geval had moeten afwijken van het standpunt dat een gefaxt document in beginsel geen novum is.

Met betrekking tot de overige documenten is de voorzieningenrechter van oordeel dat ook die niet kunnen leiden tot het door verzoekster beoogde doel. Document 3 was volgens de verklaringen al eerder in het bezit van verzoekster en had om die reden in de eerdere procedure moeten worden overgelegd. Dat geldt ook voor de documenten 4 en 5 waarvan is vastgesteld dat die ten tijde van de eerdere procedure al in het bezit van de moeder van verzoekster waren. Genoemde documenten had verzoekster eerder over kunnen leggen en derhalve had verzoekster die documenten eerder moeten inbrengen. De documenten 2 en 6 hebben betrekking op de RNE en zijn niet vertaald. Om die reden is geen sprake van nova. Bovendien is gesteld noch gebleken dat deze documenten nieuwe informatie bevatten en dat die informatie betrekking heeft op de persoon van verzoekster.

Voor zover het gaat om door verzoekster aangedragen argumenten aangaande de vrees voor een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en fundamentele vrijheden (EVRM), is van belang dat deze argumenten reeds in de eerdere procedure zijn beoordeeld of hadden kunnen worden ingebracht. Het beroep van verzoekster op artikel 3 EVRM bevat geen nieuwe feiten of omstandigheden. Ook is het beroep op artikel 3 EVRM niet op andere wijze zodanig onderbouwd dat dit moet leiden tot een andere conclusie. De documenten, die verzoeksters gemachtigde nog op 7 augustus 2008 heeft overgelegd, een rapportage van Amnesty International en een rapportage van het US Department of State, beide daterend uit 2006, doen aan deze conclusie niet af.

Dit laatste geldt ook voor document 7, waarin is aangegeven dat verzoekster is bekeerd tot de islam. De voorzieningenrechter stelt vast dat reeds in de vorige procedure is vastgesteld dat in het land van herkomst sprake is van vrijheid van godsdienst en dat deze vrijheid grondwettelijk is gegarandeerd. Voor zover verzoekster in dit verband heeft aangegeven dat zij vanwege haar keuze vreest voor de houding van haar opa en haar broer, is de

Zaaknummer: Awb 08 / 26602 en Awb 08 / 26600

blad 4

voorzieningenrechter van oordeel dat dit betrekking heeft op mogelijke problemen in de privésfeer, hetgeen niet ligt binnen de reikwijdte van de toelatingsgronden van de Vreemdelingenwet. De door verzoekster ter zitting gegeven toelichting op haar persoonlijke situatie maakt het voorgaande niet anders.

Met het door verzoekster gestelde is onvoldoende aannemelijk gemaakt dat sprake is van gegronde vrees voor een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM.

Met betrekking tot de documenten 8, 9 en 10, welke zien op medische behandelingen en/of problematiek, is de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel dat deze niet leiden tot de slotsom dat uitzetting naar het land van herkomst een handelen inhoudt dat in strijd is met artikel 3 EVRM. Slechts onder uitzonderlijke omstandigheden kan medische problematiek in samenhang met overige omstandigheden leiden tot de slotsom dat uitzetting leidt tot schending van artikel 3 EVRM. Verweerder heeft daarbij terecht gewezen op de uitspraken van de ABRS van 11 april 2003 (200301121/1), 18 december 2002 (200205419) en 16 juli 2003 (200303371/1). Nog daargelaten of er sprake is van overige relevante omstandigheden zoals het ontbreken van sociale opvang, is de voorzieningenrechter van oordeel dat niet gebleken is dat sprake is van een direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte (psychiatrische daaronder begrepen) en dat uitzetting voor verzoekster een gebrek aan noodzakelijke medische voorzieningen met zich brengt.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nova als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Bovendien is gesteld noch gebleken van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die nopen tot het buiten toepassing laten van artikel 4:6 Awb.

Voorts is gesteld noch gebleken dat verweerder de aanvraag niet binnen 48 uur heeft afgedaan. Verweerder heeft de aanvraag, gelet op het voorgaande, zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat het verzoek om een voorlopige voorziening dient te worden afgewezen. Gelet op hetgeen partijen, laatstelijk ter zitting, hebben aangevoerd en gezien de overgelegde stukken, is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. Het beroep wordt op voet van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

VOOR GESCHRIFT CONFORM

DE

11-08-08

ADVOCATEN

Zaaknummer: Awb 08 / 26602 en Awb 08 / 26600

blad 5

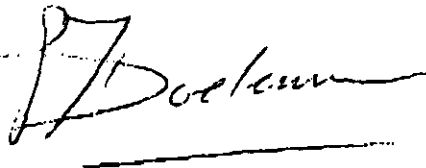
3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.M.B. Elferink en in tegenwoordigheid van
G.J. Doeleman als griffier in het openbaar uitgesproken op

15 AUG 2008

Tegen deze uitspraak, voor zover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 VW 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 15 AUG 2008

HOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

wormhoudt berg advocaten

Mr. M. Berg

Mr. J. Brouwer

Mr. P. Geetsch

Mr. A.M. van den Hurk

Mr. R.H. Wormhoudt

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van
De Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

per telefax 070-3651380

Betreft: 08 / 26600VRONTN
/ Staat

Amsterdam, 21 augustus 2008

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
21 AUG 2008	
ZAAKNR.	200806480/1
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Amstelveenseweg 4
1075 XH Amsterdam
T 020 - 618 53 30
F 020 - 618 90 85
E secretariaat@
wormhoudtbergadvocaten.nl

Hoger beroepschrift

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Russische nationaliteit, verblijvende te
woonplaats kiezende ten kantore van mr M. Berg, Amstelveenseweg 4 te
Amsterdam, die door haar bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger
beroep en als zodanig zal optreden.

Appellante stelt hiermede tijdig hoger beroep in van de uitspraak van de Rechtbank 's-
Gravenhage, zittinghoudende te Almelo 15 augustus 2008 (productie 1)

De grieven welke appellante aanvoert zijn de navolgende.

Grief 1.

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging van de rechtbank: "Dit laatste
geldt ook voor document 7, waarin is aangegeven dat verzoekster is bekeerd tot de
Islam" (.....)

"Met het door verzoekster gestelde is onvoldoende aannemelijk gemaakt dat sprake is
van geponde vrees voor een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM."

Toelichting:

Appellante is primair van oordeel dat de rechtbank met eerder omschreven overweging een onjuist toetsingskader hanteert.

Naar het oordeel van appellante had de rechtbank, gelet op die overwegingen, behoren te oordelen dat de Staatssecretaris de aanvragen ten onrechte onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 4:6 AWB heeft afgewezen.

In dat verband wijst appellante op het feit dat de rechtbank haars inziens impliciet erkent dat sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 AWB, maar vervolgens op inhoudelijke gronden oordeelt dat schending van artikel 3 EVRM niet aannemelijk is.

Grief 2.

Appellante volgt de rechtbank niet waar deze oordeelt dat "uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nova als bedoeld in artikel 4:6 AWB."

Toelichting:

Appellante meent dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de Staatssecretaris het document nr 7, het bewijs van bekering tot de Islam, terecht niet als novum heeft aangemerkt.

Naar het oordeel van appellante is wel degelijk sprake van een relevante veranderde omstandigheid, onderbouwd met een origineel document waarvan de authenticiteit niet ter discussie staat.

Het feit dat in de vorige procedure is vastgesteld dat in het land van herkomst sprake is van vrijheid van godsdienst kan daaraan niet afdoen. Appellante heeft immers aangegeven met name te vrezen voor haar omgeving waarbij van belang is dat eveneens is aangegeven dat zij van oordeel is dat de Russische autoriteiten haar daartegen niet zullen willen en/of kunnen beschermen.

Naar het oordeel van appellant is de bestreden uitspraak dan ook in strijd met het bepaalde art. 3 EVRM, 4:6 AWB en 29 VW2000.

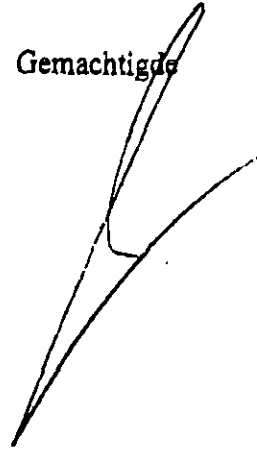
Gelet op het voorgaande kan de uitspraak dan ook niet in stand blijven.

Redenen waarom:

Appellante Uw College verzoekt de uitspraak d.d. 15 augustus 2008 van de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, te vernietigen.

Amsterdam, 21 augustus 2008

Gemachtigde

A handwritten signature in black ink, consisting of several sweeping, connected strokes that form a stylized, somewhat abstract shape.